

ဗျာတိကာ

- ☐ ဆရာကိုလေးမြတ် အမှာစာ ၇
- ၁။ မင်းပရိယာယ် ငတင့်တယ် နားဝယ်မလည်ရှာ ၁၃
- ၂။ ဇရပ်ငုံးတို တာတမံခရီးအနီးမှာလ... ၂၃
- ၃။ အသည်းနှလုံးက သစ္စာအကျဉ်းထောင်ထဲမှာ ငို ၃၃
- ၄။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ ၄၅
- ၅။ မြေပဲဆွတ်ချိန်မှာ ပွင့်တဲ့ ပြည်ပန်းညို ၅၅
- ၆။ လရောင်အောက်မှာ စီးဆင်းခွင့် မရသော အလင်းမြစ် ၆၇
- ၇။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ အကုန် နေဝင်သွားကြတော့မှာလား... ၇၉
- ၈။ ကွမ်းတောင် ပန်းတောင် ကိုင်သူရဲ့ ၉၁
- ၉။ ဒေါ်ပိုင်မေဇရပ် ၁၀၁
- ၁၀။ ဘယ်သူမှ ရန်သူလို သဘောမထားပါဘူး... ၁၁၁
- ရပ်... ဒီနားတင်... ရပ်... ၁၁၁
- ၁၁။ အဘိုးကြီး... အမယ်ကြီး... မန်ကျည်းပင် ၁၂၁
- ၁၂။ ငါ့အာရုံပေါ် မင်းကိုယ်သင်းနဲ့တွေ့ ဖြတ်တိုက်လာတဲ့အခါ ၁၃၅
- ငါဟာ ဘယ်ကိုမှ စီးဆင်းရမှန်း မသိတဲ့ မြစ်... ၁၃၅
- ၁၃။ ဘယ်တော့ပြန်လာမယ်မှန်း မသိတာက ၁၄၅
- ဘယ်တုန်းက ထွက်သွားမှန်း မသိရလို့ပါ ၁၄၅

- ၁၄။ ထန်းပင်ပေါ်က ရှဉ့်ကိုခြောက်... ထမခြောက်ကို မွှေ... ၁၅
- ၁၅။ နှလုံးသားကို သံမဏိနဲ့ ပြုလုပ်ထားပြီး ၁၆
- သံမဏိကိုတော့ နှလုံးသားနဲ့ ပြုလုပ်ထားတယ် ၁၆
- ၁၆။ နှင်းဆီမွေရာ မဟုတ်တဲ့ ကျောက်စရစ်ကုန်း ၁၈
- ☐ စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း ၁၉